

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

1.Старецът каза: “Ние трябва да помагаме на децата си до време. Оттам-нататък да ги поверим на Бога. Ангелът-Пазител е наблизо.”

2. Старецът каза: “Сега, докато децата са малки, трябва да им помогнете с добро да разберат в какво е най-дълбокият смисъл на живота.”

3. Старецът каза: “Младежите, започващи духовен живот, нека да внимават в причините за греха, и винаги да имат добри помисли. Нека помнят как някога един старец подвижник ходил в града по работа. Когато се върнал, другите подвижници го попитали какво е видял. А той отговорил, че не е видял хора, а само горски дървета.”



4. Старецът каза: “Виждам, че днешните младежи вършат толкова нередности, за да получат удоволствия, докато в духовния живот те биха получили много по-дълбоки, божествени радости. В удоволствия човек може да преживее минута, десет минути, десет дни или цяла година. Но може още тук да изживее една радост и да се пита дали в рая няма нещо по-добро от това, което преживява тук. Сега младите мислят, че получават нещо. Те приличат на гладни деца, които събират това, което са изхвърлили войниците окупатори; облизват и си мислят, че са получили нещо, а всъщност то е нищо.”

5. Старецът каза: “Обърнете внимание на малките деца – каква непорочност има в мислите им! С молитвите на малките деца ние можем да вършим чудеса, защото Господ чува техните непорочни молитви.”

6. Старецът каза: “Много миряни не създават семейства, или създават, но нямат деца. Така те сами разрушават собствения си род.”

7. Старецът каза: “Жените трябва да опростят живота си, за да могат да отделят повече време на децата си, когато децата се нуждаят от това.”

Автор: Дионисий Тацис

Източник: Да превърнеш чуждата болка в своя